

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2778/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божицара Вујичића, Зоране Делибашић и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Дражевић, адвокат из ..., против туженог ББ, чији је пуномоћник Немања Новокмет, адвокат из ..., ради утврђења злостављања на раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3132/2018 од 18.04.2019. године, у седници од 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3132/2018 од 18.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3132/2018 од 18.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару П1. 10/2018 од 18.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је претрпео злостављање на раду код туженог на начин описан овим делом изреке и туженом је забрањено даље понашање које представља злостављање на раду. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је претрпео злостављање на раду код туженог дана 10.11.2017. године, на начин описан овим делом изреке. Ставом трећим изреке, наређено је објављивање ове пресуде у Службеном гласнику РС у року од 8 дана од дана правноснажности, о трошку туженог. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1. 3132/2018 од 18.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, а ревизијским наводима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што не може бити разлог за изузетну дозвољеност ревизије, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду, спор између запосленог и послодавца због злостављања на раду или у вези са радом јесте радни спор. Ставом петим овог члана, прописано је да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Будући да се у конкретном случају ради о спору због злостављања на раду, из наведених законских одредаба произилази да ревизија није дозвољена, јер се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић